

[Herluf Rasmussen.]

5 dødsdomme over personer, fordi de løftede deres røst mod det nazistiske barbari. Sagen har således et langt videre perspektiv end først antaget.

Jeg vil i første omgang være tilfreds, hvis den højtærede udenrigsminister kan garantere, at danske modstandsfolk ved rejse i Vesttyskland ikke drages til ansvar for deres handlinger under modstandskampen, men garantien må være hug- og stikfast, ellers kan jeg kun fraråde danske modstandsfolk at sætte deres ben på tysk jord.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Jeg tror, at meddelelsen om den arrestation, det ærede medlem omtalte i sit spørgsmål, slog os alle med forbløffelse. Ikke alene i de lande, der som Danmark har deltaget i frihedskampen mod den tyske nazisme, men også langt uden for kredsen af de tidligere besatte lande måtte denne nyhed forekomme så overraskende, at den næsten var utrolig. Meddelelsen om denne arrestation måtte samtidig virke som en pinlig mindelse om en periode i fortiden, som ingen plads har i det Vesteuropa, vi kender i dag.

Man måtte forundret spørge sig selv, om der her kunne foreligge anden mulighed, end at der var sket en fejltagelse — men rigtignok en fejltagelse så uhyrlig, at den måtte nærme sig det umulige. Jeg bad straks Danmarks ambassadør i Bonn om at drøfte sagen med det tyske udenrigsministerium. Ambassadør Hvass svarede med at indberette, at han fra det tyske udenrigsministerium havde modtaget en officiel erklæring, hvoraf det fremgår, at det tyske udenrigsministerium og justitsministerium hurtigt har draget omsorg for, at den pågældende jugoslaviske statsborger er blevet løsladt. I det tyske udenrigsministeriums erklæring siges det endvidere så klart og så entydigt, at ingen tvivl lades tilbage, at der vil blive taget skridt til at sikre, at tilfælde af denne art ikke vil kunne gentage sig i fremtiden.

Dette svar må tages som en garanti for, at tidligere fanger og modstandsfolk fra Danmarks frihedskamp ikke under rejse i Den tyske Forbundsrepublik udsættes for

politimæssig forfølgelse af den art, der her er tale om.

Lad mig tilføje, at jeg netop har modtaget et nyt telegram fra den danske ambassadør i Bonn, hvori han oplyser, at den pågældende jugoslaviske statsborger nu efter at være blevet sat på fri fod har forladt Tyskland, at den statsadvokat, der behandlede sagen, er på vej til Bonn for at aflægge beretning, som det hedder, at forbundsregeringen vil gøre alt for at forebygge gentagelser, at forbundsregeringen overvejer, hvorledes erstatning vil kunne ydes den pågældende jugoslaviske statsborger, og endelig at den skete anholdelse er den eneste i sin art i Forbundsrepublikkens historie.

Herluf Rasmussen: Jeg vil gerne med et vist forbehold takke den højtærede udenrigsminister for det hurtige arbejde, der er gjort i sagen. Men samtidig vil jeg gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om man er af den opfattelse, at en forsikring som denne, som vi jo har hørt nogle af før, er garanti nok for, at de mere end 1200 tidligere krigsretsdommere og de mere end 400 tidligere højtstående politiofficerer fra nazitiden, som nu er placeret på udslag-givende stillinger i Vesttyskland, ikke overser en sådan henstilling på samme måde, som de har gjort det hidtil.

Jeg vil gerne i den forbindelse nævne, at vel har den tyske presse ikke været så meget for at bringe de helt store meddelelser om denne sag, som det påstås, men efter at hele sagen dog er kommet frem, og efter at røret i pressen er opstået, er der en justitsembedsmand i landet Slesvig-Holsten, der såmænd har givet udtryk for, at det udmærket kunne tænkes, at danske modstandsfolk blev draget til ansvar for deres handlinger under krigen. Endvidere synes jeg også, at man i den forbindelse bør tænke på, at man i Vesttyskland i dag mener, at tiden er inde til at gøre en tidligere SA-mand til udenrigsminister.

For mig ligger der derfor ikke nogen særlig garanti i, at denne henstilling bliver taget efterrettelig.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen ved